

gelse over, at der ikke samtidig paa Dagsordenen findes et Lovforslag fra Justitsministeren om Anvendelse af den $\frac{1}{3}$ Kopipenge, som der er Tale om i Betænkningen. Efter hvad der er forefaldet, troede jeg at have nogen Grund til at nære Tillid til, at et saadant Lovforslag vilde foreligge til Behandling her samtidig med Kontorholdslovsforlaget. Skønt Udvalget naturligvis har iagttaget al mulig Diskretion, ved jeg sikkert, at Underdommere have faaet saa meget Nys om disse $\frac{1}{3}$ Kopipenge, at de have følt en salig Glæde opstige i deres Sjæl, og hvis de havde spurgt en af os, vilde vi ikke have kunnet sige, at det var Forventninger uden Grundlag. Det er altid kedeligt at se paa, at Folk gaa omkring og glæde sig til noget uden Chance for, at det skal gaa i Opfyldelse, og jeg vil derfor opfordre den højtærede Justitsminister til snart at fremkomme med et saadant Lovforslag om Anvendelse af disse $\frac{1}{3}$ Kopipenge til Bedring af de laveste Underdommerlønninger.

Ellinger: Jeg skal indskrænke mig til at sige, at i de Bemærkninger, den sidste ærede Taler her fremsatte, er jeg ganske enig. Ogsaa jeg mente efter de indgaaende Forhandlinger, der have været førte i Udvalget om denne Sag, at der her vilde foreligge et saadant Lønningslovsforlag, og jeg staaar ganske uforstaaende overfor det Faktum, at det ikke er blevet Tilfældet. Men er det ikke blevet Tilfældet i Aar, vil det forhaabentlig blive Tilfældet i det Aar, vi gaa ind i.

Justitsministeren (Bülow): Jeg skal begynde med at bringe Udvalget en Tak, fordi det har tiltraadt de af Justitsministeren stillede Ændringsforslag og ikke selv har stillet Ændringsforslag. I den afgivne Betænkning omtales det, at der i Udvalget har været Stemning for at anvende de $\frac{1}{3}$ Kopipenge, der gaa ind i Statskassen, til en Forbedring af de lavere lønnede Embeder, men man har indset, at man ikke naaede sit Formaal ved uden videre at stryge den $\frac{1}{3}$ af Kopipengene, som er opført for hvert enkelt Embede, idet man derved kun gav de Embeder, som i Forvejen havde mest i Løn, det

største Tillæg, medens de, der havde mindst Løn, fik det mindste Tillæg, og alle vare dog enige om, at det gjaldt først og fremmest om at hjælpe disse sidste. Betænkningen slutter derfor sin Omtale af det Punkt med, at der altsaa maa anvendes andre Veje, og at Opgaven rettest bør tages op af Regeringen. Der skal fra Regeringens Side ikke være det ringeste til Hinder for at imødekomme denne Udtalelse af Udvalget, naar saa blot det høje Ting vil gaa med til det, der er den uafviselige Følge deraf, nemlig at bevilge de dertil fornødne Summer. Hvis der virkelig er den Enighed derom i det høje Ting, som det maa formodes efter de Udtalelser, der ere faldne, vil jeg naturligvis med Glæde gøre det. Naar jeg ikke har gjort det denne Gang, er det kun, fordi jeg har haft nogen Formodning om, at man i alt Fald ikke i denne Samling vilde gaa med til en Lønforhøjelse paa dette Omraade.

Det ærede Medlem fra Næstved (Andreasen) fremdrog dernæst Spørgsmaalet om Befordringsgodtgørelse. Jeg indrømmer, at dette Spørgsmaal er et meget vanskeligt Spørgsmaal, vel sagtens det vanskeligste Spørgsmaal ved den foreliggende Lov, thi en vis Grad af Uretfærdighed kan fremkomme, som Sagen nu er ordnet, og paa den anden Side er det umuligt at foretage saadanne Ændringer, som det ærede Medlem foreslog — jeg vil ikke sige anbefalede, thi han tog her selv Reservation. Det ærede Medlem fremdrog Embedet som Herredsfoged og Skriver i Andst-Slaugs Herred, og det er rigtigt, at naar man ser paa disse Indberetninger, er der et mærkværdigt Misforhold imellem det Beløb, der bevilgedes, og det, der er anvist til Betaling, men der er vist intet at gøre for at afhjælpe dette Forhold, thi paa disse Blanketter findes der udtrykkelig opgivet, hvor mange Mil der tilbagelægges ved Befordring, som ydes gratis af private, og dette Antal Mil opgives saaledes: I 1907—08: 510 Mil, i 1908—09: 586, i 1909—10: 649, mens det for 1910—11 paa Grund af Embedsskifte ikke har været muligt for Embedsmanden at opgive noget. Det Antal Mil, der gennemgaaende i disse Aar har været tilbagelagt pr. Jernbane, og for hvilke Embedsmanden har betalt, udgør omtrent 150, og det dertil medgaaede Be-